

01 ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Το οξυγόνο που χρειαζόμαστε

Ανακοίνωση της ΚΟΕ

Ο Ιλαοθάλασσες στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, και οι μαζικές συγκεντρώσεις σε δεκάδες περιοχές όλης της χώρας και πόλεις του εξωτερικού στις 26 Ιανουαρίου, θύμισαν έντονα τις μέρες των (κατασυκοφαντημένων) Πλατειών και ήταν από τις σημαντικότερες αγωνιστικές στιγμές της κοινωνίας την τελευταία δεκαετία.

Η κυβέρνηση, αλλά και κανένα κόμμα, κανένα πολιτικό επιτελείο, δεν περίμενε ότι τα Τέμπη θα οδηγούσαν σε μια τόσο βαθιά διεργασία μέσα στην ελληνική κοινωνία. Σύμβουλοι και επικοινωνιολόγοι είχαν γνωμοδοτήσει ότι σε λίγες βδομάδες η οργή θα ξεφούσκωνε και το θέμα θα ξεχνιόταν όπως τόσα άλλα.

Το συστημικό αυτό έγκλημα ενεργοποίησε βαθύτερα αντανάκλαστικά μιας κοινωνίας που, όσο και αν την σπρώχνουν προς τα εκεί, δεν έχει απωλέσει αξίες, κριτήρια και αξιοπρέπεια. Η κυνική διαχείριση από μια βαθιά αντιδημοκρατική κυβέρνηση, η τιμωρησία και η συγκάλυψη, η αλαζονεία και η περιφρόνηση των πολιτών, μεγάλωσε κι άλλο το ρήγμα αντί να το μπαζώσει.

Η αντιπολίτευση δεν έκανε τίποτα ουσιαστικό για τα Τέμπη, δεν ενόχλησε καθόλου την κυβέρνηση, δεν έβαλε φρένο στη χειραγώγηση των θεσμών, δεν έθεσε σε καμιά περίπτωση το ζήτημα αυτό σε προτεραιότητα, πάνω δηλαδή από τη συνηθισμένη κοινοβουλευτική ρουτίνα, τα εκλογικά ποσοστά, τις διενέξεις ανάμεσα στα κόμματα και στο εσωτερικό τους.

Μια χούφτα άνθρωποι, οι συγγενείς των θυμάτων, με όπλα την επιμονή και το δίκιο, κατάφεραν να αναδείξουν τις πολιτικές ευθύνες και τη συγκάλυψη, να κρατήσουν πεισματικά ανοικτό το θέμα, να πάρουν πολύμορφες πρωτοβουλίες, να εμπνεύσουν και να ενώσουν την κοινωνία με τρόπο που δεν μπορεί να το κάνει κανένα κόμμα ή αυτόκλητη πρωτοπορία. Εκείνοι που επισείουν τον κίνδυνο της κομματικής εκμετάλλευσης ή αξιοποίησης των αντιδράσεων, δεν υπολογίζουν ότι οι ενεργοί πολίτες έχουν αποκομίσει πλούσια συμπεράσματα από τα χρόνια 2010-2015. Κανένα κόμμα δεν μπορεί να «καπελώσει» αυτό το ρεύμα, γιατί αυτό έχει φουντώσει ακριβώς επειδή δεν καθοδηγείται από δυνάμεις που αποσκοπούν στο πλασάρισμα εντός του πολιτικού συστήματος. Ο Βασίλης Χατζηχαράλαμπος, πατέρας του 29χρονου Παναγιώτη που χάθηκε στα Τέμπη, είπε στη συγκέντρωση στο Σύνταγμα: «Δεν θα ήθελα να πω πολλά, μόνο μια ευχή να κάνω: Οι φοιτητές του Πολυτεχνείου ήταν η σπίθα για να έρθει η μεταπολίτευση. Είθε τα Τέμπη να γίνουν η σπίθα για να αλλάξει η πατριδα μας».

Πράγματι, σήμερα, το οξυγόνο που ζητούν εκατομμύρια άνθρωποι είναι όρος για να λυθεί το υπαρξιακό πρόβλημα της χώρας. Πατή η απαίτηση για Δικαιοσύνη και Δημοκρατία βγαίνει μέσα από την ακηδεμόνευτη έκφραση της κοινωνίας. Για να σπιάσουν τα στεγανά της ενημέρωσης και των ελεγχόμενων ΜΜΕ. Για να σταθεί όρθιος και ενωμένος ο λαός απέναντι σε μια διεφθαρμένη κυβέρνηση, που πρέπει να πέσει, απέναντι στις περικόλεις ελίτ και το ξεπερασμένο πολιτικό σύστημα.

Συνέντευξη αποποίησης ευθυνών

Παραπλανήθηκε τελικά ο πρωθυπουργός για τα Τέμπη;

■ ΤΟΥ **Ιάσονα Κωστόπουλου**

Ο Ι μεγάλες συγκεντρώσεις που έγιναν για τα Τέμπη σε όλη την Ελλάδα την προηγούμενη εβδομάδα ανάγκασαν την κυβέρνηση σε μια ορισμένη αναδίπλωση για το θέμα. Επικοινωνιακά, τα κάστανα από τη φωτιά προσπάθησε ανεπιτυχώς να βγάλει ο Κ. Μητσοτάκης σε μία συνέντευξη που έδωσε στον Α. Σρόιτερ σχετικά με το συστημικό έγκλημα των Τεμπών. Στη συνέντευξη ο πρωθυπουργός σε γενικές γραμμές προσπάθησε να αποποιηθεί κάθε ευθύνη ή λάθος χειρισμό, δηλώνοντας περίπου παραπλανημένος και διασκορπίζοντας τις ευθύνες για τη συγκάλυψη της υπόθεσης προς πάσα κατεύθυνση, εκτός βέβαια από αυτή της κυβέρνησής του. Ενώ σε ό,τι αφορά τα νέα στοιχεία που ήρθαν στο φως από τις εκθέσεις των πραγματογνωμόνων σχετικά με τα αίτια της ανάφλεξης, ο Κ. Μητσοτάκης αποπειράθηκε να θολώσει τα νερά σχετικοποιώντας το ζήτημα και εναποθέτοντας όλη την ευθύνη για τη συνέχεια στη δικαιοσύνη.

Επιχειρησιακά λάθη, αλλά με καλές προθέσεις

Αναφορικά με τη δυσaréσκεια και εν τέλει την οργή του κόσμου, όπως αυτή φάνηκε από τις συγκεντρώσεις, ο Κ. Μητσοτάκης δήλωσε πως ναι μεν την κατανοεί αλλά η κυβέρνησή του έχει κάνει τα μέγιστα για να διευκολύνει τη διερεύνηση της υπόθεσης. Αυτό όμως που δεν τέθηκε στην κουβέντα είναι ότι στην πραγματικότητα η κυβέρνηση μέσα από δήθεν «επιχειρησιακές» αποφάσεις έχει κάνει τα αδύνατα δυνατά για να δυσχεράνει, αν όχι να καταστήσει εντελώς άκαρπες, όλες τις προσπάθειες των συγγενών για να έρθει η αλήθεια στο φως. Πώς αλλιώς εξηγείται ο διασκορπισμός του χώματος και των συντριμμιών σε δύο (τουλάχιστον) σημεία το ένα εκ των οποίων κρατήθηκε κρυφό για μήνες; Γιατί ενώ οι συγγενείς είχαν αναφέρει εξαρχής ότι δεν βρίσκουν τα πάντα στο Κουλούρι δεν αναφέρθηκε η τοποθεσία στα Πηγάδια; Πώς εξηγείται το μπάζωμα της περιοχής ακόμη και στα πρανή όπου προφανώς δεν στέκει ούτε κατά διάνοια η δικαιολογία της πέδησης γερανών; Γιατί η κατηγορούμενη Hellenic Train μπόρεσε να πάρει υλικό από το σημείο αλλά ακόμη και ένα ολόκληρο βαγόνι στις αποθήκες της; Τα παραπάνω δεν είναι απλά επιχειρησιακά λάθη με καλό σκοπό, δεν συνέβησαν μέσα σε μια στιγμή και βέβαια η απόκρυψή τους επί μήνες παρότι διενεργούνταν έρευνα από τους συγγενείς, κάθε άλλο παρά κακός χειρισμός με καλή πρόθεση είναι. Ούτε βέβαια μπορεί να

χαρακτηριστεί ως διευκόλυνση το καταχώρισμα στο συρτάρι του κ. Τασούλα των μηνύσεων κατά μελών της κυβέρνησης που έχουν υποβάλλει οι συγγενείς.

Παραπλανημένος αλλά αμετανόητος

Σε σχέση με τις δηλώσεις του για το περιεχόμενο του φορτίου σύμφωνα με τις οποίες απέκλειε κάθε πιθανότητα ύπαρξης παράνομου εύφλεκτου φορτίου, ο Κ. Μητσοτάκης άφησε να εννοηθεί πως παραπλανήθηκε από τις πληροφορίες που αρχικά είχε. Ποιες πληροφορίες; Μα βέβαια αυτές που του έδωσε η Hellenic Train! Δηλαδή, ο πρωθυπουργός έμεινε εμβρόντητος καθώς αποκαλύφθηκε πως τον παραπλάνησε ο βασικός κατηγορούμενος για την υπόθεση! Γιατί όμως ο Κ. Μητσοτάκης δέχθηκε τις εξηγήσεις της Hellenic Train, δεδομένου ότι η εταιρεία είχε προφανές κίνητρο για να μην αποκαλύψει τα πραγματικά αίτια της ανάφλεξης; Επιπλέον, πώς είναι δυνατόν να αγνόησε τις καταγγελίες για πυροσβέστες με χημικά εγκαύματα πάνω από τη στολή; Για αυτά ο πρωθυπουργός αρνείται να ζητήσει συγνώμη καθώς όπως λέει στη συνέχεια άλλαξε τη στάση του. Ακόμη όμως και αν δεχτεί κανείς ότι δεν είναι ένοχος αλλά εγκληματικά ανίκανος πώς εξηγούνται οι επόμενες δηλώσεις του όπου είχε πει ότι το μόνο λάθος της κυβέρνησης είναι ότι δεν καταπολέμησε τις θεωρίες συνωμοσίας για το παράνομο φορτίο; Διότι οι δηλώσεις αυτές έγιναν ένα χρόνο μετά, σε στιγμή που η κυβέρνηση γνώριζε τις ήδη υπάρχουσες ερμηνείες των πραγματογνωμόνων αλλά και είχε στη διάθεσή της όλο το υλικό που οι κρατικές υπηρεσίες έχουν συνεισφέρει στην προανάκριση. Δηλαδή, είχε τη δυνατότητα να γνωρίζει πέρα από το πλούσιο υλικό που είχε δημοσιευτεί ακόμη και για τα ηχητικά του 112 που πρόσφατα είδαν το φως της δημοσιότητας.

Οι πολλές πραγματογνωμοσύνες και η δικαιοσύνη

Αναφορικά με το πόρισμα των εκθέσεων των πραγματογνωμόνων ο Κ. Μητσοτάκης προσπάθησε να θολώσει και πάλι τα νερά λέγοντας ότι υπάρχουν πολλές εκθέσεις και εν τέλει ο ανακριτής θα πρέπει να πάρει την απόφαση για το τι τελικά συνέβη. Βέβαια τα πράγματα δεν είναι καθόλου έτσι, διότι αυτό που τελικά φαίνεται ότι αποδεικνύεται είναι ότι η ανάφλεξη δεν προέρχεται από τα έλαια σιλικόνης. Άρα ότι οι εκθέσεις που αναφέρουν αυτό ως αιτία είναι λαθεμένες και ανυπόστατες. Και πάλι βέβαια ο πρωθυπουργός δεν φαίνεται να ενοχλείται καθόλου από το γεγονός ότι

η έκθεση του Χημείου του Κράτους είναι πολύ βολικά παρωχημένη ενώ κωφεύει και στις αιτιάσεις των επιστημόνων για έκθεση που στηρίχθηκε σε ελάχιστα επιστημονικά δεδομένα και είναι πρωτοφανής. Επιπλέον, είναι ένα ερώτημα για ποιο θέμα θα καλεστεί να αποφασίσει η δικαιοσύνη. Δηλαδή με ποιο κριτήριο το δικαστήριο θα αποφανθεί για το ποια ήταν τα πραγματικά αίτια της φωτιάς; Η μεταβίβαση όλων των ευθυνών στη δικαιοσύνη και άρα στο μέλλον είναι πολύ βολική.

As κάνουμε μια υπόθεση εργασίας

As υποθέσουμε ότι ο Κ. Μητσοτάκης όντως παραπλανήθηκε. Στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να εξηγηθεί πώς είναι δυνατόν όλα τα «λάθη» που έχουν συμβεί να είναι τόσο βολικά τοποθετημένα. Δηλαδή, παρανόμως και πέρα από κάθε πρωτόκολλο αλλοιώθηκε ο χώρος του δυστυχήματος, το υλικό μεταφέρθηκε και σε δεύτερη τοποθεσία η οποία κάπως «χάθηκε» και έμεινε κρυφή και εντελώς αφύλακτη, η κατηγορούμενη εταιρεία μπόρεσε όχι μόνο να πληροφορεί τον πρωθυπουργό αλλά και να αλωνίζει στα συντρίμια από την πρώτη στιγμή, το βιντεοσκοπικό υλικό της εμπορικής αμαξοστοιχίας από όλους τους σταθμούς διαγράφηκε, το 130 βαγόνι εν τέλει υπάρχει, το υλικό των συνομιλιών των οδηγών έχει επίσης διαγραφεί, οι ιατροδικαστικές εκθέσεις είναι περιέργως πανομοιότυπες, η πραγματογνωμοσύνη του κράτους είναι εντυπωσιακά λανθασμένη, η εξεταστική στη Βουλή παρέλειψε να καλέσει σημαντικούς μάρτυρες και για πάνω από ένα χρόνο δεν έχει ζητηθεί να καταθέσουν επιζώντες από διπλανά βαγόνια. Δυστυχώς για τον πρωθυπουργό μαζεύονται πολλά λάθη τα οποία είναι υπόπτως αλληλοσυμπληρούμενα ενώ διατρέχουν όλες τις διαδικασίες του κρατικού μηχανισμού. Επομένως, αν ο ίδιος παραπλανήθηκε τότε ποιος διευθύνει αυτή τη σκιάδη διαδικασία; Ίσως αυτά να αποτελούν αρκετές ενδείξεις για μια ακόμη έρευνα που δεν θα γίνει ποτέ. Τουλάχιστον όμως δεν επιτρέπουν δικαιολογίες που υποτιμούν την νοημοσύνη του κόσμου όπως αυτή της «παραπλάνησης».